“ਮੇਰਾ ਦੁਨਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਾਅੱਲੁਕ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਰਖ਼ਤ ਹੇਠਾਂ ਛਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਚਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਇਬਨ ਮਸਊਦ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ صلى الله عليه وسلم ਨੇ ਚਟਾਈ ਉੱਤੇ ਸੁੱਤੇ, ਫਿਰ ਉਠੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਿਆ: “ਏ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ صلى الله عليه وسلم !ਅਸੀਂ
ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੱਪੜਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ।” ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ: “ਮੇਰਾ ਦੁਨਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਾਅੱਲੁਕ
ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਰਖ਼ਤ ਹੇਠਾਂ ਛਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ
ਚਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।” [صحيح] [رواه الترمذي وابن ماجه]

ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਇਬਨ ਮਸਊਦ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਸੂਲ صلى الله عليه وسلم ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਬਨਾਟੀ ਚਟਾਈ ਉੱਤੇ ਸੁੱਤੇ, ਫਿਰ ਉਠੇ ਅਤੇ ਚਟਾਈ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਚਮੜੇ ‘ਤੇ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਿਆ: “ਏ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ صلى الله عليه وسلم!ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਰਮ ਪਾਲੰਗ ਲੈ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੂਖੀ ਚਟਾਈ ‘ਤੇ ਸੁੱਤਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ।”ਤਾਂ ਨਬੀ صلى الله عليه وسلم ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ: “ਮੇਰਾ ਦੁਨਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਰੁਝਾਣ ਕਰਾਂ; ਮੇਰਾ ਦੁਨਿਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਰੱਖਤ ਹੇਠ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਚਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

https://www.sunnah.global/hadeeth/pa/show/65814